



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Quod iuramentum vel promissio contra Deum facta non est tenenda. H

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

*Ibid. serm.
28. ad fin.*

*In sermone
eod. 28. de
verbis Iacobi
Apost.*

*Aug. epist.
154. tom. 2.*

*Ibid. paulo
superius.*

iurare per quamlibet creaturam, sc. creatorē eius testem adhibere. Est etiam quoddam genus iuramenti grauisimum, quod fit per execrationē: ut cum homo dicit. Si illud feci, illud patiar, vel illud contingat filijs meis, secundum quē modum accipitur etiam interdum cum aliquis iurando dicit, Per salutem meam, vel per filios meos & huiusmodi: obligat enim hoc Deo. Vnde Aug. Cum quis ait, per salutem meam, salutem suam Deo obligat. Cum dicit, Per filios meos, oppignerat eos Deo, ut hoc eueniat in caput eorum, quod exit de ore ipsius: si verum, verū, si falsum, falsum. Et sicut per hoc iurans, aliquando hoc Deo obligat: ita per Deum iurans, ipsum adhibet testem. In omni ergo iuratione aut Deus testis adhibetur, aut creatura Deo obligatur, & oppigneratur: ut hoc sit iurare, sc. Deum testem adhibere vel Deo aliquo oppignerare. Hoc est ergo iurare per quamlibet creaturam, scil. creatorem eius testem adhibere.

De illis qui iurant per falsos Deos.

Post hæc quaeritur, vtrum fide eius vtendum sit, qui per dæmonia vel idola iurauerit? De hoc Aug. scribens ad Publicolam ait, Te prius considerare volo, vtrum si quisquam per Deos falsos iurauerit & fidem non seruauerit, non tibi videtur bis peccasse? Bis utiq; peccauit: quia iurauit per quos non debuit, & contra pollicitam fecit fidem quod non debuit. Ideoq; qui vtitur fide illius quem constat iurasse per Deos falsos, & vtitur fide illius non ad malum sed ad bonum, non peccato illius se sociat, qui per dæmonia iurauit, sed bono pacto eius quo fidem seruauit. Et sine dubitatione minus malum est per Deos falsos iurare veraciter quā per Deum verum fallaciter. Quanto enim per quod iuratur magis sanctū est, tanto magis est pœnale periuriū. *Quod iuramentum quo incaute iuratur non est obseruandum, nec votum nec promissio iniuste facta.*

H
Nunc

Nunc superest videre, Vtrum omne iuramentum implendum sit? Si n. quis alicui iurauerit contra fidem & charitatē, quod obseruatum, peiorē vergat in exitum, potius est mutandum quam implendum. Vnde Amb. Est cōtra officium Dei, non nunquam pmissum soluere sacramentum, vt Herodes fecit. Itē Isidorus, In malis pmissis rescinde fidem, in turpi voto muta decretū. Quod incaute vouisti, ne facias: impia est pmissio, quæ sceleri adimpletur, Idē, Non est obseruandum sacramentum, quo malum incaute pmittitur: vt si quis adulterē perpetuā fidem cum ea permanendi polliceatur. Tolerabilius n. est non implere sacramentum, quā permanere in stupro. Itē Beda, Si quid nos incautius iurare contigerit, quod obseruatum peiorem vergat in exitū, libere illud salubriori cōsilio mutandum nouerimus: ac magis instante necessitate peierandum esse nobis, quā pro vitando periurio in aliud crimen grauius diuertendū. Deniq; iurauit Dauid p Deum occidere Nabal virum stultum: sed ad primam intercessionē Abigail scemine prudentis remisit minas, reuocauit ensem in vaginā: nec al' qd culpæ se tali periurio contraxisse doluit. Item Aug. Quod Dauid iuramentum per sanguinis effusionem nō impleuit, maior pietas fuit: Iurauit Dauid temere, sed non impleuit iurationem maiori pietate. Ex his alijsque pluribus ostenditur, quædam iuramenta non esse seruanda, & qui sic iurat, vehementer peccat: cum a. mutat, bene facit. Qui autem non mutat, dupliciter peccat: & quia iniuste iurauit, & quia facit, quod non debet.

Si est periurus, qui non facit, quod incaute iurauit. I

Qui vero mutat, Vtrum periur⁹ debeat dici, solet q̄ri. Beda supra tale iuramentū vocauit periurium. Ioannes etiā Apocrisarius oriental. sedium dixit. Sermo patris nostri Sophronij significat, q̄ melius est iurantem peierare, q̄ seruare sacramentum

*In c. nullo
Tolet. 8. c. 2.
hac omnia
referuntur.*

*Et caus. 22.
q. 4 Ambr.
ad fin ca. 50.
li. 1. ffic. 1. 1.
Marc. 4. d
Mat. b. 14. d
Isid. ca. 8. l. 3.
soliloquio-
rum.*

*Idem Isid.
li. 2. ca. 31. in
fine de sum-
mo bono.
In ho. 13. in
natali de-
coll. diui
Ioa. Bap.
de sanctis
astinalibus
1. Reg. 25 b
In ser. 11. de
sanctis qui
est 2. de fe-
sto decoll.
B. Ioan Bap.
to. in fin.
Actione 4.
syn. Nicinā
secundā.*